

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 48/2010

Μεταξύ:

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑΣ «FAKAS CONSTRUCTIONS & DEVELOPMENTS LTD, Α. ΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΥΙΟΙ (ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ) ΛΙΜΙΤΕΔ»

Αιτούντων

v.

ΔΗΜΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτήτρια:

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ «FAKAS CONSTRUCTIONS & DEVELOPMENTS LTD,
Α. ΑΝΤΩΝΙΟΥ & ΥΙΟΙ (ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ) ΛΙΜΙΤΕΔ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Άγγελο Αγγελίδη, Δικηγόρο
2. Χρύσανθο Φάκα, Εκπρόσωπο αιτούσας Κοινοπραξίας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΔΗΜΟΣ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Γρηγόρη Λεοντίου, Δικηγόρο
2. Γεώργιο Βρίκκη, Δικηγόρο

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 2 Σεπτεμβρίου, 2010

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η Κοινοπραξία Fakas Constructions & Developments Ltd, Α. Αντωνίου & Υιοί (Οικοδομικές Εργασίες) Λτδ (στο εξής οι «Αιτητές»), στρέφεται εναντίον της απόφασης του Δήμου Στροβόλου (στο εξής η «Αναθέτουσα Αρχή») να ακυρώσει το Διαγωνισμό με αριθμό 44/2009, που αφορά την *«Συντήρηση/αποκατάσταση/ανακαίνιση και επέκταση της διατηρητέας οικοδομής του παλαιού Δημαρχείου του Δήμου Στροβόλου και μετατροπή της σε Πολιτιστικό Κέντρο και Δημοτική Βιβλιοθήκη»*.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο πιο πάνω διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 3.7.09.
2. Η προθεσμία υποβολής των προσφορών παρατάθηκε από την 7.9.09 στις 5.10.09.
3. Υποβλήθηκαν συνολικά 9 προσφορές, ανάμεσα στις οποίες και η προσφορά των Αιτητών.
4. Η πρωταρχική μελέτη των προσφορών ανατέθηκε σε ιδιώτες Συμβούλους, οι οποίοι ετοίμασαν σχετική μελέτη που διαβιβάστηκε στην Αναθέτουσα Αρχή στις 27.11.09.
5. Οι ιδιώτες σύμβουλοι στη μελέτη τους εντόπισαν εκτυπωτικό λάθος στους όρους του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, αντί να αναγράφεται ως βάθος των 22 διατρήσεων τα 150 μέτρα για κάθε διάτρηση, αναγραφόταν το 1.5 μέτρο.
6. Ενόψει του πιο πάνω λάθους, στις 29.3.10 η Επιτροπή Προσφορών σε συνεδρία της αποφάσισε την ακύρωση του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το εδάφιο (4) του Κανονισμού 24 της ΚΔΠ 489/04 και την παράγραφο 8.2.2(ε) των όρων του διαγωνισμού.

7. Στις 30.3.10 η Αναθέτουσα Αρχή απέστειλε σε όλους τους προσφοροδότες επιστολή, με την οποία τους ενημέρωσε για την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής Προσφορών.
8. Στις 9.4.10 ο δικηγόρος των Αιτητών απέστειλε επιστολή στην Αναθέτουσα Αρχή, καλώντας την να ανακαλέσει την απόφαση της. Η Αναθέτουσα Αρχή απάντησε με επιστολή της ημερομηνίας 13.4.10 αναφέροντας ότι εμμένει στην απόφαση της.
9. Στις 23.4.10 οι Αιτητές καταχώρησαν στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή, καθώς επίσης και Αίτηση για λήψη προσωρινού μέτρου, με το οποίο να αναστέλλεται η διαδικασία ανάθεσης και υπογραφής της υπό εξέταση σύμβασης μέχρι την τελική απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών. Το εν λόγω προσωρινό μέτρο εκδόθηκε την ίδια μέρα και παρατάθηκε στις 27.4.10.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΙΤΗΤΩΝ

Οι Αιτητές κατά την ακροαματική διαδικασία ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών προέβαλαν τους ακόλουθους λόγους ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης:

Η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής είναι αναιτιολόγητη καθότι σύμφωνα με το άρθρο 26(1) του Ν.158(1)/99 «οι διοικητικές πράξεις οι οποίες εκδίδονται έπειτα από άσκηση διακριτικής εξουσίας πρέπει να είναι επαρκώς και δεόντως αιτιολογημένες ιδίως όταν πρόκειται για πράξεις οι οποίες είναι αντίθετες ως προς το περιεχόμενο τους με προηγηθείσα γνωμοδότηση, πρόταση, εισήγηση ή Έκθεση αρμόδιου οργάνου ή με τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου.»

Οι Αιτητές επεσήμαναν επίσης ότι είναι βασική νομολογιακή αρχή πως το αρμόδιο διοικητικό όργανο θα πρέπει να λαμβάνει σοβαρά υπόψη τις συστάσεις της αρμόδιας για την αξιολόγηση των προσφορών τεχνικής επιτροπής. Παραγνώριση των συστάσεων αυτών χωρίς αιτιολογία καθιστά την επίδικη απόφαση άκυρη. Προς υποστήριξη της θέσης τους παρέπεμψαν στην υπόθεση

υπ' αρ. 907/93, Συμβέστρου και Κιτρομηλίδη Λτδ και άλλων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, ημερομηνίας 25.10.95.

Στην παρούσα υπόθεση το αποφασίζον όργανο, δηλαδή η Επιτροπή Προσφορών, δεν αιτιολόγησε τη διαφωνία του με την εισήγηση των ιδιωτών Συμβούλων που η ίδια είχε διορίσει, η οποία διατυπώνεται στην έκθεση αξιολόγησης ημερομηνίας 24.11.09.

Στην παράγραφο 5.0 της εν λόγω έκθεσης αναφέρονται τα εξής:

«Κατά την αξιολόγηση των προσφορών εντοπίσαμε ένα εκτυπωτικό λάθος στο άρθρο 8/3/Γ του Δελτίου Ποσοτήτων, δηλαδή αντί το βάθος των 22 διατρήσεων για το γεωθερμικό εναλλάκτη να γραφεί σαν (150M) για την κάθε διάτρηση, γράφηκε ως (1,50M).

Έχουμε εκτιμήσει το κόστος αυτών των διατρήσεων περιλαμβανομένου του πεντονίτη της €118.800,00 δηλαδή 22 τεμ. X € 5.400,00/Τεμ.

Με βάση την τιμή μονάδος του κάθε προσφοροδότη, το ολικό ποσό προσφοράς του κάθε προσφοροδότη θα αυξηθεί ως ακολούθως:»

Στην έκθεση περιλήφθηκε σχετικός πίνακας στον οποίο καταγράφηκε η αύξηση στην προσφερόμενη τιμή καθώς και οι νέες τιμές της κάθε προσφοράς, όπως είχε διαμορφωθεί με την αύξηση. Οι Αιτητές τόνισαν ότι μετά τη διόρθωση του εκτυπωτικού λάθους στην εν λόγω έκθεση, δεν διαφοροποιήθηκε η αρχική σειρά κατάταξης των προσφοροδοτών.

Οι ιδιώτες σύμβουλοι κατέληξαν στην εισήγηση για κατακύρωση της προσφοράς στην εταιρεία Housemasters Ltd ως το φθηνότερο εντός προδιαγραφών προσφοροδότη. Οι Αιτητές παρέμειναν δεύτεροι στην εν λόγω σειρά κατάταξης.

Η εισήγηση της τριμελούς Επιτροπής Ελέγχου της αξιολόγησης όμως στην έκθεση της ημερομηνίας 25.1.10 εισηγείται τη συνέχιση του Διαγωνισμού και κατακύρωση της προσφοράς τους Αιτητές, αφού έκρινε άκυρη την προσφορά της εταιρείας Housemasters Ltd.

Με επιστολή της ημερομηνίας 3.2.10 η Αναθέτουσα Αρχή απηύθυνε το ακόλουθο ερώτημα στους νομικούς της συμβούλους:

«Το εκτυπωτικό λάθος που έχει εντοπισθεί κατά την αξιολόγηση των προσφορών (Άρθρο 8/3/Γ του Δελτίου Ποσοτήτων) αποτελεί λόγο ακύρωσης του διαγωνισμού εφόσον επηρεάζει το ολικό ποσό της προσφοράς που υπέβαλε ο κάθε οικονομικός φορέας (αύξηση του τελικού ποσού προφορών).»

Οι Νομικοί Σύμβουλοι επεσήμαναν ότι *«εναπόκειται στο Δήμο και τους τεχνικούς του συμβούλους να αποφασίσουν κατά πόσο η διαφοροποίηση στο βάθος των γεωτρήσεων που απαιτούνται λόγω τυπογραφικού λάθους αποτελεί «σοβαρό λόγο» και να αιτιολογήσουν πλήρως την απόφασή τους.»*

Παράλληλα όμως υπέδειξαν ότι οι τεχνικοί σύμβουλοι σύμφωνα με την έκθεση τους ημερομηνίας 24.11.09, δεν θεωρούν σοβαρό λόγο ακύρωσης του Διαγωνισμού το τυπογραφικό λάθος, αλλά εισηγούνται συγκεκριμένο τρόπο για διόρθωση του λάθους, χωρίς να επηρεασθεί η σειρά κατάταξης των προσφοροδοτών.

Επίσης οι Νομικοί Σύμβουλοι ανέφεραν ότι υπήρχε ακόμη μια επιλογή στην διάθεση της Αναθέτουσας Αρχής, αυτή της τροποποίησης της ποσότητας ή της ποιότητας του έργου κατά τη διάρκεια των εργασιών δυνάμει των άρθρων 51.1(α), (δ) και (ε) των εγγράφων του διαγωνισμού.

Οι Αιτητές υποστήριξαν ότι από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η απόφαση της Επιτροπής Προσφορών είναι αντίθετη με την Έκθεση Αξιολόγησης των τεχνικών συμβούλων της Αναθέτουσας Αρχής, την έκθεση και εισήγηση της Επιτροπής Ελέγχου αξιολόγησης και τη γνωμάτευση των Νομικών Συμβούλων.

Περαιτέρω ανέφεραν ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ελλιπής και προς υποστήριξη της θέσης τους παρέπεμψαν στο άρθρο 28(2) του Ν.158(1)/99 το οποίο ορίζει ότι: *«Δεν αποτελεί επαρκή αιτιολογία η αναφορά στην απόφαση, γενικών χαρακτηριστικών που μπορούν να εφαρμοστούν και να*

ισχύουν για κάθε περίπτωση ούτε η απλή αναφορά γενικών όρων του νόμου που μπορούν να τύχουν εφαρμογής σε οποιανδήποτε περίπτωση».

Η χρήση της φράσης «πολύ σοβαρό» από την Επιτροπή Προσφορών, είναι σύμφωνα με τους Αιτητές γενικός χαρακτηρισμός που μπορεί να εφαρμοσθεί και να ισχύει για κάθε περίπτωση. Επίσης η ανάγκη για επαρκή αιτιολόγηση καθίσταται ολοένα και μεγαλύτερη σε περιπτώσεις αποφάσεων των συλλογικών οργάνων που λήφθηκαν κατά πλειοψηφία και όχι ομόφωνα, όπως την παρούσα υπόθεση. Σχετική είναι η απόφαση στην υπόθεση *Andreas Papageorgiou v. The Republic* [1984] 3 CLR 1348».

Τέλος, σε σχέση με την κατ' ισχυρισμό έλλειψη αιτιολογίας οι Αιτητές ανέφεραν ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η εκ των υστέρων αιτιολογία που προέβλεπαν οι δικηγόροι της Αναθέτουσας Αρχής, σχετικά με την ληφθείσα απόφαση της Επιτροπής Προσφορών. Σχετική είναι η απόφαση στην *Αναθεωρητική Έφεση Αρ.2021 Στέφανος Φράγκου v. Κυπριακής Δημοκρατίας (1998) 3 ΑΑΔ 270*, στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«Αποτελούν απλώς ισχυρισμούς και επιχειρήματα που προβάλλονται από το δικηγόρο του Διοικητικού Οργάνου και δεν μπορούν να πληρώσουν το κενό της έλλειψης αιτιολογίας η οποία πρέπει να δίδεται στον ουσιώδη χρόνο της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης».

Οι Αιτητές υποστήριξαν επίσης ότι η απόφαση του Συμβουλίου Προσφορών να ακυρώσει το Διαγωνισμό παρά το ότι είχε τη δυνατότητα να το διασώσει με δύο τρόπους συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

Τέλος, οι Αιτητές επεσήμαναν ότι ο επίδικος όρος, δηλαδή το άρθρο 8/3/Γ του Δελτίου Ποσοτήτων περιγράφεται ως προνοητικό είδος εργασίας. Σύμφωνα με τον ορισμό στον «Τόμο Α - προκαταρκτικά για τις προνοητικές ποσότητες»:

«Όπου ποσότητες στο δελτίο επιμετρήσεων αναγράφονται ως Προνοητικές, αναφέρονται σε εργασία για την οποία δεν δόθηκαν ολοκληρωμένες λεπτομέρειες κατά την διάρκεια της προετοιμασίας του Δελτίου επιμετρήσεων. Όπου καμιά εργασία δεν εκτελείται σε σχέση με

προνοητικές ποσότητες, τότε η αξία τέτοιας εργασίας θα αφαιρείται και καμιά πληρωμή δεν θα γίνεται.»

Οι Αιτητές ανέφεραν ότι οι γεωτρήσεις κατατάχθηκαν στις προνοητικές εργασίες και γι' αυτό το λόγο ουδείς από τους 9 προσφοροδότες ζήτησε διευκρινίσεις αφού γνώριζαν ότι μπορεί να τους ζητηθεί αργότερα να προβούν στις κατάλληλες εργασίες.

Ενόψει των όσων έχουν αναφερθεί πιο πάνω οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Η Αναθέτουσα Αρχή απορρίπτοντας όλους τους ισχυρισμούς των Αιτητών ως αβάσιμους, απάντησε ως ακολούθως:

Αρχικά ισχυρίστηκε ότι οι Αιτητές δεν έχουν ειδοποιήσει δεόντως την Αναθέτουσα Αρχή για την πρόθεσή τους για άσκηση Ιεραρχικής Προσφυγής, ως αυτό προνοείται από το άρθρο 56(2) του Νόμου 101(Ι)/2003, αφού αυτό δεν αναφέρεται στην επιστολή τους ημερομηνίας 9.4.10. Ως εκ τούτου είναι η θέση της Αναθέτουσας Αρχής ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή είναι εκπρόθεσμη εφόσον δεν έχει ακολουθηθεί η ορθή διαδικασία.

Σε σχέση με την απόφαση για ακύρωση του Διαγωνισμού, η Αναθέτουσα Αρχή υποστήριξε ότι αυτή συνάδει πλήρως με τις διοικητικές αρχές της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης των διοικουμένων, καθότι το λάθος στα έγγραφα του Διαγωνισμού είχε κριθεί ως σοβαρό και δεν ήταν δυνατό να διορθωθεί με απλή αναγωγή των προσφερόμενων τιμών, καθώς οι 22 γεωτρήσεις διαφοροποιούνται με σημαντική απόκλιση σε βαθμό που ουσιαστικά θεωρείται νέο έργο. Για τις γεωτρήσεις βάθους 150 μέτρων απαιτείται πρόσθετη τεχνογνωσία, εργαλεία, μηχανήματα, χρόνος και προσωπικό από τους προσφοροδότες σε σχέση με το αρχικό 1.5 μέτρο. Συνεπώς, τυχόν απλή αναγωγή των τιμών θα σήμαινε αυτόματα αυθαίρετο συμπέρασμα ως προς την τιμή που θα προσέφερε ο κάθε προσφοροδότης αλλά και ως προς την ετοιμότητα

του να προχωρήσει με γεωτρήσεις σε εκατονταπλάσιο βάθος. Αυτό θα συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας, θα ήταν αντίθετο με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και τους όρους του Διαγωνισμού και θα αποτελούσε την επαχθέστερη επιλογή έναντι του διοικούμενου. Αντίθετα, η απόφαση για ακύρωση του Διαγωνισμού με σκοπό την επαναπροκήρυξη του αποφεύγει την πρόκληση αδικίας και άνιση μεταχείρισης των προσφοροδοτών.

Η Αναθέτουσα Αρχή υπέδειξε ότι διόρθωση στα τεχνικά σημεία του διαγωνισμού βάσει των όρων του Τόμου Β θα ήταν δυνατή μόνο εάν το λάθος κρινόταν ως μικρής σημασίας, γεγονός που δεν ίσχυε στην προκειμένη περίπτωση. Επισημάνθηκε επίσης ότι ο Τόμος Β αφορά τη σύμβαση που θα υπογραφόταν ανάμεσα στην Αναθέτουσα Αρχή και τον επιτυχόντα προσφοροδότη κατόπιν κατακύρωσης του Διαγωνισμού και ως εκ τούτου οι πρόνοιες του δεν είναι δεσμευτικές πριν την υπογραφή της σύμβασης.

Η προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με την Αναθέτουσα Αρχή είναι έγκυρη και διέπεται από τους σχετικούς νόμους και Κανονισμούς. Συγκεκριμένα, το δικαίωμα για ακύρωση του Διαγωνισμού παρέχεται δυνάμει του άρθρου 24(4)(ε) της ΚΔΠ 489/2004 που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 65 του Νόμου 101(Ι)/2003 και προβλέπει για ακύρωση του Διαγωνισμού όπου *«συντρέχει οποιοσδήποτε άλλος σοβαρός μη προβλεπτός λόγος τον οποίο το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο κρίνει δικαιολογημένο.»* Η εν λόγω πρόνοια μεταφέρθηκε μάλιστα αυτούσια στον όρο 8.2.2.(ε) των εγγράφων του Διαγωνισμού.

Η Αναθέτουσα Αρχή ήταν επίσης κατηγορηματική ως προς το ότι η απόφαση της ήταν δεόντως και επαρκώς δικαιολογημένη, σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 28 του Νόμου 158(Ι)/1999 όπως φαίνεται στα αποσπάσματα πρακτικών της συνεδρίας της Επιτροπής Προσφορών ημερομηνίας 24.3.10 και της συνεδρίας της Επιτροπής Προσφορών ημερομηνίας 26.3.10.

Τέλος, η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίστηκε ότι η θέση των Αιτητών ότι μπορούσε να διασώσει το Διαγωνισμό δυνάμει των άρθρων 51.1 και 52.1 του Τόμου Β των εγγράφων Διαγωνισμού είναι εσφαλμένη, αφού δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η Αναθέτουσα

Αρχή κατέληξε μετά από την έρευνα της στο συμπέρασμα ότι το εν λόγω λάθος στα τεχνικά στοιχεία Διαγωνισμού ήταν πολύ σοβαρό σε σχέση με το όλο έργο, γεγονός που δίδει δικαίωμα για ακύρωση του Διαγωνισμού. Ταυτόχρονα, η εν λόγω θέση των Αιτητών αγνοεί πλήρως την πιθανή αδικία μεταξύ των προσφοροδοτών που θα προκαλούσε ενδεχόμενη απόφαση για διόρθωση του λάθους με τη μέθοδο αναγωγής των τιμών.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δυο πλευρών και κατόπιν μελέτης του σχετικού Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Η εξέταση ζητημάτων που άπτονται της νομιμότητας της ενώπιον μας διαδικασίας εξετάζονται υπό μορφή προεξεταστικής ένστασης εφόσον τυχόν τεκμηρίωση τους ενδεχομένως να οδηγήσει σε απόρριψη της Ιεραρχικής Προσφυγής χωρίς να υπεισέλθουμε στην ουσία της υπόθεσης. Ο ισχυρισμός της Αναθέτουσας Αρχής στην παρούσα υπόθεση είναι ότι οι Αιτητές παρέλειψαν να κοινοποιήσουν την πρόθεση τους για άσκηση της υπό εξέταση Ιεραρχικής Προσφυγής με την επιστολή τους ημερομηνίας 9.4.10 όπως προνοεί το άρθρο 56(2) του Νόμου 101(Ι)/2003. Ανατρέχοντας στο περιεχόμενο της εν λόγω επιστολής παρατηρούμε ότι αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Η παρούσα ειδοποίηση δίδεται με βάση το άρθρο 56(2) του Νόμου 101(Ι)/2003.»

Ως εκ τούτου κρίνουμε ως αβάσιμο τον ισχυρισμό για παράλειψη συμμόρφωσης των Αιτητών με την πιο πάνω νομοθετική πρόνοια αφού όχι μόνο δίδεται η απαιτούμενη ειδοποίηση αλλά γίνεται και παραπομπή στην εν λόγω πρόνοια παρά το ότι αυτό δεν είναι αναγκαίο.

Όσον αφορά στην ουσία της παρούσας υπόθεσης το βασικό ερώτημα που θα πρέπει να απαντήσουμε είναι αν η Αναθέτουσα Αρχή με βάση τα ενώπιον της στοιχεία ορθά ή εσφαλμένα προέβη στην ακύρωση του υπό κρίση διαγωνισμού. Στα πρακτικά της

συνεδρίας της Επιτροπής Προσφορών ημερομηνίας 24.3.10 κατά την οποία λήφθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση καταγράφηκαν τα ακόλουθα:

«Η επιτροπή αφού μελέτησε και έλαβε υπόψη:

- (α) την έκθεση αξιολόγησης των ιδιωτών συμβούλων,*
- (β) την έκθεση της Επιτροπής Ελέγχου της αξιολόγησης και*
- (γ) τη νομική γνωμάτευση που έχει υποβληθεί*

και με πλήρη επίγνωση των συνεπειών του Νόμου και των Κανονισμών που διέπουν τις διαδικασίες των Προσφορών, θεώρησε ως προεξάρχον και κυρίαρχο θέμα το λάθος που εντοπίστηκε στους όρους του διαγωνισμού, μετά το άνοιγμα των προσφορών που έλαβε χώρα στις 6.10.09 και αφορά το βάθος των 22 γεωτρήσεων που αντί για 150 μ. έκαστη διάτρηση, αναγράφηκε σαν βάθος 1,5μ. για κάθε διάτρηση, λάθος το οποίο έκρινε ως πολύ σοβαρό και ότι πληρούται ο όρος 8.2.2(ε) των όρων προκήρυξης της προσφοράς που δικαιολογεί την ακύρωση του διαγωνισμού.»

Η απόφαση για ακύρωση του διαγωνισμού στηρίζεται στην άποψη της Επιτροπής Προσφορών ότι το εκτυπωτικό λάθος ήταν σοβαρό σε τέτοιο βαθμό που νομιμοποιούσε την ακύρωση. Οι Αιτητές εισηγούνται ότι η άποψη αυτή δεν προκύπτει από τις εκθέσεις των συμβούλων στις οποίες έχουμε αναφερθεί και είναι ανατιολόγητη. Η άποψη αυτή δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Ανατρέχοντας στην έκθεση των ιδιωτών συμβούλων στην οποία παρατίθεται ο πίνακας με την αύξηση στις προσφερόμενες τιμές, τον οποίο επικαλέστηκαν οι ίδιοι οι Αιτητές, παρατηρούμε αρχικά ότι καταρρίπτεται η θέση τους ότι δεν υπάρχει ανακατάταξη. Είναι εμφανές ότι με την αναγωγή των τιμών ο προσφοροδότης ο οποίος αρχικά είχε καταταγεί ως 6^{ος} πλέον κατατάσσεται ως 7^{ος} εφόσον στην προσφερόμενη από αυτόν τιμή έχει προστεθεί το ποσό των €326.700,00. Δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε την τεράστια διαφορά που υπήρχε στην αύξηση που προστέθηκε στις διάφορες προσφορές που υποβλήθηκαν. Για παράδειγμα, στον 4^ο προσφοροδότη προστέθηκαν μόνο €42.471,00 ενώ στον 8^ο προστέθηκαν €435.600,00. Δηλαδή η μια προσφορά είχε αύξηση της τάξης του 1,5% ενώ η άλλη της τάξης του 14% σχεδόν και συνεπώς τα ποσά αυτά ουδόλως μπορούν να χαρακτηρισθούν ως αμελητέα. Με δεδομένο ότι το εκτιμημένο από τους ιδιώτες συμβούλους κόστος για τις 22 γεωτρήσεις ανερχόταν στις €118.800, η απλή αναγωγή που προέκυπτε από ένα εκτυπωτικό λάθος θα συνιστούσε άνιση μεταχείριση των προσφοροδοτών, εφόσον δεν προκύπτει με βεβαιότητα αν κάποιος από τους προσφοροδότες είχαν εντοπίσει το λάθος και έδρασαν ανάλογα, ενώ άλλοι όχι, κάτι που

ενδεχομένως να δικαιολογεί την πολύ μεγάλη διαφορά ανάμεσα στις προσφερόμενες τιμές για τις συγκεκριμένες γεωτρήσεις.

Με βάση τις συνέπειες που είχε το εκτυπωτικό λάθος όπως έχουν ήδη αναλυθεί ανωτέρω, κρίνουμε ότι η Επιτροπή Προσφορών ορθά θεώρησε ότι επρόκειτο για πολύ σοβαρό λάθος καθώς και ότι η ακύρωση του διαγωνισμού ήταν η μόνη εύλογη και δίκαιη λύση. Η θέση μας αυτή υποστηρίζεται και από την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Panayiotou & Constantinou Constructions Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1990) 3^A A.A.Δ. 315, στην οποία λέχθηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Το γεγονός ότι το τυπογραφικό λάθος στα δελτία ποσοτήτων έγινε αντιληπτό από τους περισσότερους προσφοροδότες, συμπεριλαμβανομένου και του χαμηλότερου, αυτό από μόνο του δεν διορθώνει το λάθος εφόσον παραμένουν προσφοροδότες που επηρεάστηκαν από το λάθος αυτό. Θεωρώ λοιπόν ότι σύμφωνα με τους κανόνες της χρηστής διοίκησης και ελεύθερου ανταγωνισμού οι καθ' ων η αίτηση έπρεπε να ζητήσουν νέες προσφορές (Vouniotis v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 2355 σελ. 2360-2361).»

Ενόψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.